

[Finansministeren.]

den, Regeringen har. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har sin Tanke i særlig Grad hæftet paa Forsvarsanliggender. Jeg tør ikke bestride, at der gennem Beslutning i Rigsdagen kan blive truffet saadanne Bestemmelser, som gør Anskaffelse af Forsvarsberedskab og dermed Anvendelse af ikke ubetydelige Midler fornøden, og jeg har ogsaa for mit Vedkommende haft den Tanke, at der gennem disse Laan, hvis noget saadant skulde være Tilfældet, vilde være Mulighed for Inddækning af visse Anskaffelsesbeløb.

Men jeg vil i øvrigt gerne for Forsvarets Vedkommende gøre den Bemærkning, at der foreløbig for indeværende Aar efter — hvis jeg ikke husker meget forkert — enstemmig eller saa godt som enstemmig Tilslutning i dette Ting er overført 57 Mill. ubrugte Kroner fra sidste Aar, som altsaa er til Raadighed ud over det Beløb, som er opført til Forsvaret i indeværende Aar. Der vil altsaa paa dette Punkt, tror jeg, foreløbig være ikke ubetydelige Beløb at disponere over til de Materielanskaffelser, som vel maa formodes at blive nødvendige. Om dette specielle Emne skal jeg for mit Vedkommende ikke udbrede mig med nogen Sagskundskab, da det ikke hører under mit Felt, men der kan komme til at foreligge adskillige Opgaver.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen forlangte en, forstod jeg, detailleret Opførelse over, hvortil Pengene i Enkeltheder skal bruges. Jeg er ikke i Stand til at give en saadan Opførelse. Det fremgaar i øvrigt af Lovforslagets Bemærkninger, og ogsaa af selve Lovforslagets Ordlyd, at det i Virkeligheden er en Slags Beredskabslov baade med Hensyn til Pengenes Fremskaffelse og med Hensyn til Muligheden for at kunne anvende disse Beløb til Formaal, som Rigsdagen eller Rigsdagens Flertal gennem Finansudvalgene maatte kunne enes om. Jeg vil derfor undlade at gaa ind i noget Forsøg paa en detailleret Opstilling af et Program for Anvendelsen af disse Midler, idet Spørgsmaalet om, hvortil Pengene vil kunne anvendes, jo fuldt og helt kommer til at bero paa den Tilslutning, der er opnaaelig i Rigsdagens Finansudvalg.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller ønskede, at Loven skulde have en Tidsbegrænsning, og jeg forstod ham saadan, at han faktisk ønskede en Tidsbegrænsning til indeværende Finansaar. Jeg har engang under en tidligere Debat udtalt mig temmelig kategorisk paa et Tidspunkt, hvor Partiernes Stilling endnu ikke var afklaret, og

jeg skal derfor ikke udtale mig alt for kategorisk ved denne Lejlighed. Jeg skal blot sige, at det vilde absolut ikke passe mig, om det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fik Lejlighed til at gennemføre en saa kortfristet Begrænsning af denne Lov. Om der kan blive Tale om Tidsbegrænsning, er jeg villig til at drøfte, men jeg vilde meget henstille, at man ikke snævrer den Tidsfrist, der er til Raadighed, ind, saaledes som det ærede Medlem tænker paa.

Da det ikke er et Lovforslag om Optagelse af Præmieobligationslaan, men en almindelig Bemyndigelseslov, skal jeg ikke komme ind i en lang Diskussion med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, hvis Synspunkter med Hensyn til dette Spil og andre folkelige Udskejelser jo er alment bekendt. Vi behøver næppe at slaas saa forfærdelig meget om det, saa meget mindre som jeg jo forudser en Mandag, hvoraf der vil gaa Gny Landet over, naar Tipstjenesten dukker op herinde, eller hvornaar den nu kommer. Jeg gaar ud fra, at da vil alle Argumenter for og mod Spil i de forskellige Kategorier meget hurtigt blive fremført. Jeg har forudset, det skal jeg erkende, at en Del af de Penge, det her drejer sig om — hvor stor en Del har jeg ikke taget Standpunkt til, saa meget mindre som det er et Anliggende, der skal drøftes med Finansudvalgene —, skal kunne fremskaffes gennem yderligere et Præmieobligationslaan. Jeg maa tilstaa, at den Modtagelse, Præmieobligationslaanet, før det faktisk er blevet en Kendsgerning, har faaet rundt omkring, i høj Grad har bestyrket mig i, at det vil være rigtigt at skabe Mulighed for yderligere Udstedelse af saadanne Laan.

Jeg hørte med Beklagelse det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard udtale som sit inderlige Haab, at Finansudvalget vilde afvise Anmodningen om, at Staten skal kunne give Forskud til sine Embedsmænd og Tjenestemænd, saa de kan købe Præmieobligationer. Det sker jo paa en Række Arbejdspladser rundt omkring i Landet, og da Tjenestemændene i Staten ogsaa har ønsket, at denne Mulighed skulde gives dem, har jeg for mit Vedkommende fundet det rigtigt at anmode om Bemyndigelse dertil. Jeg synes i øvrigt ikke, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard skal være saa vred herover. Det er jo en Opsparing, der finder Sted, det vil det ærede Medlem vel ikke bestride. Det er en Opsparing, der finder Sted i Kredse, hvor Opsparing ellers i ringe Udstrækning finder Sted, og det synes jeg det maa være i Statens Interesse at hjælpe med til.